

Jo no vaig a la sanitat privada perquè a la pública ja ho tenim pagat



JOSEP MARTÍ VALLS

Catalunya Plural. 13/09/2015 - 20:46 h

Les últimes notícies, cada cop més freqüents, de derivacions de pacients dels hospitals públics a societats privades amb afany de lucre, derivacions ordenades pel CatSalut i cobertes amb diner públic, com els casos de l'Hospital Clínic i altres grans hospitals de Barcelona els quals envien els seus pacients al Sagrat Cor (multinacional privada de negoci). O les recentment publicades a Catalunya Plural de l'Hospital Parc Taulí de Sabadell que deriva pacients a la Clínica del Vallès i a l'Hospital General de Catalunya (del mateix grup de negoci, IDCsalud), ens obliga a analitzar per què passa això.

Les retallades al sistema públic de salut portades a terme pels governs de Catalunya i Espanya aquests darrers cinc anys han comportat precarietat laboral pel personal del sector, tancaments de serveis, llits, quiròfans i disminució de professionals. Disminuir així la capacitat i la qualitat dels serveis públics, amb llistes d'espera de tot tipus que han crescut, col·lapses als serveis d'urgències i obsolescència o disminució de material i aparells, ha servit d'excusa perquè el CatSalut ordeni que els pacients que no caben en el sistema públic sense afany de lucre, el que ha estat retallat, siguin "derivats" per operar-se (o fer-se proves) a hospitals privats que fan negoci. Hospitals que són concertats, perquè són pagats amb diners públics, precisament els diners que als altres els hi retallen. Si aquests diners servissin per obrir de nou els serveis tancats, no seria necessari gastar aquests diners per repartir beneficis a accionistes privats. Però, a part d'aquest raonament de sentit comú, que més ens fa dir que el cent per cent dels diners públics ha d'anar als serveis públics sense lucre? Es ha dir, per què no volem ser derivats a aquests centres privats?

Perquè no tinc per que perdre el meu metge, la meva infermera i el meu hospital, que ja m'han visitat, diagnosticat i fet les indicacions quirúrgiques. Professionals que potser ja m'han operat alguna vegada (de pròtesis, cataractes, etc) i els hi tinc confiança i seguretat. Tampoc tinc perquè traslladar-me a un altre municipi degut a la derivació, com es dona en alguns casos.

Més motius: perquè puc perdre qualitat en l'assistència. Una societat privada de negoci, mal pagada pel Catsalut, per guanyar-se la vida (els accionistes) tendeix a rebaixar costos i despeses a expenses de pagar pitjor als seus treballadors i tenir menys rati de personal, menys tecnologia i serveis de suport, les seves compres de material sanitari, pròtesi més barates, no estan sotmeses a les condicions de concursos públics i es pot donar el cas de què vulguin estalviar també en qualitat (recordem els recents casos descoberts de pròtesis de l'empresa Traiber).

Per altra banda, si es donen complicacions en algun cas d'intervenció derivada (infeccions, paràlisi, trombosis, mal resultat clínic, etc) l'empresa privada dirà que ella només ha cobrat per fer el procediment estàndard i el pacient haurà de tornar al seu

hospital públic a seguir tractant-se de les complicacions, el què pot perjudicar el control de qualitat de la privada al no fer-se responsable de les seves complicacions.

Finalment, una raó més: és una qüestió de drets, perquè la *carta de drets i deures dels usuaris de la sanitat* del Departament de Salut diu.

1. *El ciutadà té dret a accedir a una atenció sanitària de qualitat en el seu lloc de residència.*
2. *Dret a escollir els professionals i centres sanitaris.*
3. *Dret a ser atès dins d'un temps adequat a la seva condició patològica.*
4. *Dret a conèixer el nivell de qualitat dels centres sanitaris...*

Moltes d'aquestes raons serveixen també per explicar els freqüents casos de derivacions des d'un mateix hospital públic a les seves consultes "privades" (el cas del BarnaClínic, ala privada dins de l'hospital públic), on, en aquests casos és el pacient qui paga per poder-se saltar la llista d'espera. Això, a més d'una falta d'ètica i mala gestió per part del centre, és una estafa, ja que aquest pacient, com jo, ja tenim pagada l'assistència amb els nostres diners públics (dels nostres impostos) en aquell mateix centre, és a dir, ens fan re-pagar (pagar dues vegades pel mateix servei) i per això diem que es una estafa. El que ha de fer l'administració pública es proporcionar aquest tractament, de qualitat i en un temps raonable dins del sistema públic i sense que derivi en negoci.

Quins serien aquests temps raonables? aplicant també el sentit comú i el criteri professional, no hauríem d'esperar per una visita (no urgent) al metge de capçalera més de 48 hores, per una visita a l'especialista o per una prova diagnòstica no més de dues setmanes i per una intervenció no urgent, segons la patologia, no més de tres mesos.

Aquest és el sistema sanitari públic de qualitat, pagat entre tots, que volem a Catalunya, perquè volem revertir la privatització creixent de la salut, un dret de la ciutadania, que per l'interès d'uns quants es vol convertir en una mercaderia.

http://www.eldiario.es/catalunyaplural/opinions/Jo-sanitat-privada-Perque-publica_6_430516958.html